

Ecz. Sabih Tekin Çağlar (TEB Genel Sekreteri)

İnsanlar konuştukları ile değil yaşamda bıraktıkları izlerle anılarda yer almalıdır. Konuşulanlar kayıt altına alınsalar bile hayata geçirilmesi olası olmayan söylemler kulaklarda ancak hoş bir seda olarak kalacaktır. Ne kadar güzel ifade edilirse edilsin, en geleneksel düşünce ve söylemlerin tarih sürecinde mahkum olmuş yaklaşımlarının farklı yöntemlerle tekrarlanmaları, ısıtılıp sofraya konulmaları ve medyatik biçimlerle pazarlanmaları hayat yolunda bir nebze olsun ilerleme sağlayamamaktır.

Gerçekçi yaklaşımların yer aldığı yaşam engellerle dolu zor bir yolculuktur. Bu yolculukta sendeleme, tökezleme hatta tepetaklak yuvarlanmalara sıklıkla rastlanır. Çocuk yetiştirenlere büyükleri "bırakın çocuk düşse kalka öğrensiz, siz ne kadar düşmenin kötü olduğunu söylerseniz söyleyin düşüp bir tarafı acımadan öğrenemeyecektir" derler. Ama kendimiz düştüğümüzde ise ilk söylenen yolun kusurlu olduğudur. Acaba kendimiz yürümeyi bilmiyoruz diye düşündük mü hiç? Kabahatin yolda olduğu çok kolaycı bir yaklaşım değil mi?

Zor, engebeli ve çıkmaz sokaklarla dolu labirent şeklindeki hayat yolunda yürüyüşün yöntemi kadar varılacak hedef de yaşamsal öneme sahiptir. Beklentiler aslında her şeyin üstündedir. Bu yolda yorulmamak en büyük mutluluktur. Açık ve net olunmalı. Unutulmamalı ki hayat aşırılıkları cezalandırmaktadır. Sona yak-

Ne kadar güzel ifade edilirse edilsin en geleneksel düşünce ve söylemlerin tarih sürecinde mahkum olmuş yaklaşımlarının farklı yöntemlerle tekrarlanmaları, ısıtılıp sofraya konulmaları ve medyatik biçimlerle pazarlanmaları hayat yolunda bir nebze olsun ilerleme sağlayamamaktır.

Sona yaklaştığı düşünülen noktada kaçınılmaz olarak geriye dönüşler ve geçmişi sorgulayarak didiklemeler yoğunlaşacaktır. Soluk alarak sorgulamalar sıklaşacaktır. Bu sorgulamalarda durulacak yer, geri çekilme zamanı ve yapılanların artık sınırlarını bilmek öne çıkmaktadır.

laştığı düşünülen noktada kaçınılmaz olarak geriye dönüşler ve geçmişi sorgulayarak didiklemeler yoğunlaşacaktır. Soluk alarak sorgulamalar sıklaşacaktır. Bu sorgulamalarda durulacak yer, geri çekilme zamanı ve yapılanların artık sınırlarını bilmek öne çıkmaktadır. İşte karabasanların baskın çıktığı nokta da burasıdır. Unutulmaktan ödü patlama duygusu yaşanır ve daha da korkunç olanı ise ölçsüz hırsın, aklın önünde yer almaya başlamasıdır. Ne değiştirilebilir ki bu aşamada? İnsanlar fiziki yapılarından başka neleri değiştirme olanağına sahiptirler? Kılık kıyafeti, saç şeklini, giyim tarzını yani imajı değiştirmek olanaklıdır ama insanı ele veren göz bebeklerindeki ışıltı ve ses tonundaki vurgulama asla değiştirilemez. Göz insanın en dürüst parçasını oluşturur, yalan söylemeyi bilmez, dürüsttür, çevresinde yer alanları zarar vermeden süzerek alır saklar ve hiçbir koşulda zarar vermez. Ses ise iç dünyadaki çalkantıların filtre edilmeden dışarı yansımalarıdır. Göz ile imikten geçirilenler dil ile aktarılmakta ve bu süreçte her şey doğasına uygun gelişmektedir. Ürkekliklerin, korkaklıkların, insanın kendi kendine bile paylaşmaktan korktuğu sırların gün ışığına çıkması burada hayat bulmaktadır. Nerden, kimden, neden çekinirse çekinsin insan oğlu iç dünyası gölge gibi takip edecektir. O iç dünyadır hesabın verileceği tek yüce makam. Birey ne zaman ki yalnız kalır, başını yastığa koyar ve uyumadan önce düşünerek kendini yargılar, işte o zaman varacağı karar; en doğru, nihai ve gerçek olandır.